

Det er klart, at udenforstående lande vil drage fordele af denne liberale indstilling til problemerne.

b) Forholdet til andre udviklingslande.

188. Som følge af den gradvise oprettelse af de Seks' toldunion og af den økonomiske union, som Traktaten forudsiger, har Fællesskabet i stadig stigende grad måttet tage udviklingslandenes særlige problemer op til behandling.

Det er vanskeligt i forholdet mellem de udviklede lande og udviklingslandene at skille de handelsmæssige problemer fra problemerne i forbindelse med den finansielle og tekniske bistand. Et udvidet Fællesskab vil i øvrigt stå over for at skulle indgå aftaler med mange af de vigtigste udenforstående lande. Som ansvarligt organ for den gradvise udformning af en fælles handelspolitik over for disse lande vil Kommissionen nødvendigvis skulle foreslå, at der udarbejdes en fælles politik for så vidt angår den finansielle og tekniske bistand.

Oprettelsen af et apparatur på fællesskabsbasis til formidling af den finansielle og tekniske bistand vil ikke overflødig gøre de nationale arrangementer, men vil gøre en stadig snævrere samordning mellem disse både lettere og mere påkrævet.

Kommissionen finder derfor, at medlemslandene skulle forpligte sig til over et længere tidsrum at stille årlige hjælpebidrag til rådighed, der hviler på det enkelte land som en ensartet byrde under hensyntagen til landets øvrige indenlandske udgifter af samme art.

Midlernes anvendelse bør underkastes samordnede eller fælles beslutninger inden for rammerne af en langtidspolitik for hjælp til udviklingslandene. Bistandspolitikken og de finansielle bidrag vil i øvrigt naturligt henhøre under det fællesskabsprogram, for hvis principper der er redegjort i kapitel VII i denne fremstilling.

Allerede nu finder Kommissionen, at Fællesskabet i internationale organer skulle gøre sig til talsmand for de metoder, den har prøvet inden for associeringens rammer, navnlig for så vidt angår spredning af produktionen, tilrettelæggelsen af den økonomiske udvikling samt det tekniske samarbejde.

Kommissionen nærer det ønske, at drøf-

telser mellem Fællesskabet og udviklingslandene får en permanent karakter. For at disse drøftelser kan blive åbne og frugtbare, kunne Kommissionen — uden herved at gå ind i spørgsmålet om associerings-systemet — lade sig lede af følgende principper:

- i) de pågældende landes eksportindtægter må i det mindste opretholdes og om muligt forøges gennem fremme af en bred politik, der hovedsagelig er baseret på globale eller omfattende regionale vareaftaler, stabilisering af priserne på et højere niveau og på en gradvis afskaffelse af de hindringer — navnlig fiskale — der står i vejen for en forøgelse af forbruget af disse produkter i de udviklede lande.
- ii) en nærmere undersøgelse af mulighederne for eventuelle tilpasninger i den fælles toldtarif og i importsystemet for så vidt angår produkter, hvor udviklingen med hensyn til markedets organisation mindsker behovet for præferencearrangementer på regional basis. Dette perspektiv kræver ganske øjensynlig en fælles anstrengelse af Fællesskabet og de øvrige førende handelsnationer.
- iii) en velvillig overvejelse på ethvert punkt, hvor udviklingslandenes interesser må ventes at blive berørt i væsentlig grad af den fælles landbrugspolitik.

189. Kommissionen er for sit vedkommende rede til at gennemføre disse principper. Men det må understreges, at den til dette formål må være i stand til på fællesskabsniveau at benytte visse foranstaltninger, herunder, men ikke nødvendigvis, begrænset til følgende:

- i) på samhandelens område: indtagelse på grundlag af forslag fra Kommissionen af en fælles holdning over for tredielande med hensyn til vareaftaler (kaffe, sukker, hvede, tin), aftaleudkast og internationale konferencer.
- ii) på det finansielle område: samordning af kreditforsikringspolitik, garantipolitik og finanspolitik samt Fællesskabets deltagelse i offentlig og privat finansiering af udviklingsplaner.
- iii) på det tekniske samarbejdes område: samordning af medlemsstaternes politik og eventuel ydelse af stipendier til statsborgere i ikke-associerede lande.